

KEMIÖNSAAREN RYYNPERINKALLION ASEMAKAAVA-ALUEEN LUONTO- ARVOJEN PERUSSELVITYS 2024

Männynkääpä

Sisältö

1. Johdanto.....	3
2. Tutkimusalue.....	3
3. Aineisto ja menetelmät.....	3
4. Tulokset.....	4
4.1 Alueen kasvillisuus ja luontotyytit	4
4.2 Liito-oravaselvitys.....	8
4.2.1Johdanto.....	8
4.2.2 Aineisto ja menetelmät	9
4.2.3 Tulokset	9
4.3. Pesimälinnustoseselvitys	9
4.3.1 Tulokset	9
5. Yhteenvedo.....	11
6. Lähteet ja kirjallisuus.....	12
7. Liitteet.....	13

1. Johdanto

Arkkitehtitoimisto Tarmo Mustonen Oy tilasi keväällä 2024 Suomen Luontotieto Oy:ltä Kemiönsaaren Ryynperinkallion alueelle suunnitellun asemakaavan luontoarvojen perusselvityksen. Selvitys liittyy hankkeen ympäristövaikutusten taustaselvityksiin. Tehtävän yhteyshenkilönä on tilaajan puolella toiminut Tarmo Mustonen ja Suomen Luontotieto Oy:ssä Jyrki Matikainen.

2. Tutkimusalue

Ryynperinkallion asemakaava-alue sijaitsee Kemiönsaaren pohjoisosassa Kemiönsaaren tien länsipuolella. Alue rajautuu pohjoisosiltaan mereen ja muilta osiltaan metsäalueeseen. Alueen länsipuolella on tiheään rakennettu lomakylän alue. Koko alue on hoidettua talousmetsää, jossa on tehty harvennushakkuu muutamia vuosia sitten. Alueelle on tieyhteys kaava-alueen itäpuolelta. Myös pohjoispuoliselle ranta-alueelle on rakennettu uusi tie.

Kasvimaantieteellisesti alue kuuluu hemiboreaaliseen vyöhykkeeseen, jota myös tammi-vyöhykkeeksi kutsutaan. Tälle alueelle ovat tyypillisiä jalopuu- ja pähkinälehdot sekä runsaslajiset niityt. Tutkimusalueella ei jalopuu- tai pähkinälehtoja esiinny.

3. Aineisto ja menetelmät

Tutkimusalueelta (karttaliite 1) selvitettiin Luonnonsuojelulain tarkoittamat suojeltavat luontotyytit (Luonnonsuojelulaki 2023/7/64§), Metsälain tarkoittamat erityisen tärkeät elinympäristöt (1996/1093, 10§) ja Vesilain (Vesilaki 587/2011) suojelamat pienvesikohteet, kuten lähteet ja purot. Selvitys sisälsi myös uhanalaisia tai silmälläpidettäviä luontotyypejä (Kontula ym. 2018) koskevan tarkastelun. Alueelta tehtiin myös pesimälinnustoseselvitys ja liito-oravaselvi-

Alueen rantaan on rakennettu pengerreretty tie

tys. Inventointi toteutettiin Luonnonsuojelulain luontotyyppien inventointiohjeen (Pääkkönen 2000) mukaisesti.

Alueelle tehtiin yhteensä kolme maastokäyntiä (7.5, 12.6 ja 16.7.2024). Selvityksen maastotöistä vastasi ja raportin kirjoitti FM, biologi Jyrki Matikainen Suomen Luontotieto Oy:stä. Raportin taittoi Eija Rauhala. Selvityksessä käytetyn karttamateriaalin luovutti tilaaja käyttöömmme. Ennen maastoinventointia selvitettiin, onko alueelta olemassa aiemmin julkaistua luontotietoa. Alueelta on aiemmin tehty asemakaavatasoinen luontoselvitys (Biota Oy 2004) ja aluetta on tutkittu myös Kemiön kunnan ranta-alueiden selvityksen yhteydessä (Häyhä 1999). Lisäksi aluetta on saatettu tutkia laajempien selvitysten yhteydessä. Laji.fi tietokannassa ei alueelta ole julkaistuja havaintoja, mutta aivan lähialueelta on runsaasti julkaistuja havaintoja mm. liito-oravista ja perhosista. Metsäkeskuksen avoimessa tietokannassa on alueen lounaisnurkkauksesta rajattu Metsälain 10 § mukainen lehtokuvio, joka täyttää erityisen arvokkaan elinympäristön (lehto) tunnuspiirteet.

4. Tulokset

4.1 Alueen kasvillisuus ja luontotyytit

Alue jaettiin yhteensä kolmeen lohkon lähinnä metsänkäsitelytoimenpiteiden ja metsätyyppien mukaan. Tämän lisäksi rantavyöhykettä kuvattiin erikseen. Tutkimusalue ja lohkorajaus on esitetty karttaliitteessä 1.

Lohko 1

Suurin osa suunnitellusta asemakaava-alueesta on muutamia vuosia sitten hyvin harvaksi harvennettua sekametsää. Puuston on harvaa ja varttunutta. Alueella kasvaa selkeästi muuta puustoa vanhempia kilpikaarnamäntyjä (*Pinus sylvestris*) ja kookkaita haapoja (*Populus tremula*) ja rauduskoivuja (*Betula pendula*). Kuusta (*Picea abies*) kasvaa lohkon merenpuo-

Lohkon 1 alueella on jonkin verran tuulenkaatoja

leisellä rinnealueella, joka on jätetty hakkuiden ulkopuolelle. Aluspuustoa ei alueella. Alue jakaantuu metsätyypiltään kahteen osaan. Alueella olevien kalliolaikkujen laet ja reunaosat ovat karumpaa kanerva/puolukkatyyppin kangasta ja kallioiden väliset notkelmat ja rantaan viettävän solan alue ovat rehevämpää mustikkatyyppin kangasta. Kallioisella alueella maanosta on vähän ja niukka pensaskerros koostuu huonokuntoisista katajista (*Juniperus commu-*

Lohkon 1 harvennettua sekametsää

Lohkon 1 mäntykangasta

nis) ja muutamista virpapajuista (*Salix aurita*). Kallioiden välissä notkelmissa on pensaskerros paikoin hyvin tiheä ja se koostuu koivujen ja kuusten taimista ja muutamien kohdin myös vadelmasta (*Rubus idaeus*). Kallioisilla alueilla aluskasvillisuuden valtalajiston muodostavat kanerva (*Calluna vulgaris*), puolukka (*Vaccinium vitis-idaea*) ja metsälauha (*Deschampsia flexuosa*). Notkopaikkojen valtalajistoon kuuluu mustikka (*Vaccinium myrtillus*), sananjalka (*Pteridium aquilinum*) ja metsäkastikka (*Calamagrostis arundinacea*). Koko alueen kasvillisuudessa näkyy edelleen hakkuiden jälkeinen pioneerivaikutus maitohorsman (*Ebilobium angustifolium*) ja kastikoiden sekä metsälauhan runsautena. Myös pioneerilajeihin kuuluvaa kalliovillakkoa (*Senecio sylvaticus*) kasvoi alueella. Lohkon alueella on jonkin verran lahopuuta tuulenkaatoina ja alueella on myös useita kolopuuhaapoja.

Lohkon 1 itäosaa

Lohko 2

Lohko käsittää Rynnerinkallion reuna-alueet, jotka on jätetty metsänhoitotoimenpiteiden ulkopuolelle. Osa alueesta on täysin luonnontilaista, mutta osalla alueesta näkyy vanhoja kantoja merkinä aiemmista hakkuista. Puusto on puhdasta männikköä ja korkeudeltaan melko matalaa. Puusto on varttunut, mutta ei erityisen vanhaa. Maannoksen peittämät alueet ovat kalliometsää, jossa on karukokankaan piirteitä. Metsätyyppi vaihtelee poronjäkälytyypin kankaasta kanervatyypin kankaaseen. Alueen muutamassa notkelmassa kasvillisuus on hie- man rehevämpää ja täällä mustikka kasvaa valtalajina. Alueella on myös muutamia juoluk- kakasvustoja (*Vaccinium uliginosum*). Alueen lounaisnurkkauksessa on loiva, niukkalajinen kalliiojyrkäne. Lohkon alueen kalliopaljastumat ovat pienialaisia ja pääosin poronjäkälien (*Cladonia*) peittämiä. Kallioketoja ei alueella ole ja kallioketojen lajeista alueella havaittiin vain muutamia ahosuolaheiniä (*Rumex acetosella*) ja yhdessä kohdin kalliokohokkia (*Silene rupestris*). Alueen laajimmat avokalliot jäävät kaava-alueen ulkopuolelle. Alueella on muuta- mia mäntykeloja ja tuulenkaatoja, mutta muuten lahopuuta on alueella niukasti. Yhdessä alu- een männyssä kasvoi männynkäpää (*Phellinus pini*). Maisemallisesti lohkon alue on näyttävä.

Lohkon 2 karukkokangasta

Lohko 3

Alueen lounaiskulmassa on Metsäkeskuksen viranomaistyönä rajaama Metsälain 10 § mukainen erityisen arvokas elinympäristökuvio (karttaliite 2). Lehtokuvioiksi määritellyt kuvio sijoittuu jyrkkään rinteeseen ja sen alapuoliseen tasamaastoon. Alue rajautuu kaava -alueen reunaan. Puusto on alueella kookasta ja koostuu rauduskoivuista, kuusista ja haavoista.

Lohkon 3 rinnelehtoa

Rinnealueen alaosassa aluspuusto ja pensaskerros ovat hyvin tiheitä. Pensaskerros koostuu lehtipuiden taimista ja lajistoon kuuluu myös vaahtera (*Acer platanoides*) ja pihlaja. Rinteen yläosaa kiertää kapea kuivaksi lehdoksi luokiteltava alue, jossa lehtolajeista esiintyy mm. taikinanmarjaa (*Ribes alpinum*), sinivuokkoa (*Hepatica nobilis*), syylälinnunhernettä (*Lathyrus linifolius*), rohtotädykettä (*Veronica officinalis*), ukontulikukkaa (*Verbascum thapsus*), sormisaraa (*Carex digitata*) ja lehtonurmikkaa (*Poa nemoralis*). Rinteen alaosa on tuoretta lehtoa, jossa aluskasvillisuus on niukkaa puuston ja erityisesti pensaskerroksen varjostuksen vuoksi. Alueella on jonkin verran lahoppua mm. tuulenkaatojen muodossa ja alueen kookkaissa haavoissa on tikankoloja. Alue kuuluu aiemmin alueella esiintyneen liito-oravan elinpiiriin.

Rantavyöhyke

Rantavyöhyke on alueella hyvin kapea ja alueen itäosassa kallio päätyy suoraan veteen. Myös niillä kohdin, joissa puusto rajautuu rantaan, on rantavyöhyke kapea eikä rantavyöhykkeen kasvillisuuden vyöhykkeisyyttä ole havaittavissa. Rantaa reunustaa kapea (5–10 m levyinen) ja melko harvakasvuinen järviruokoreunus (*Phragmites australis*). Rannassa kasvaa muutamien kohdin yksittäisiä kookkaita tervaleppiä (*Alnus glutinosa*), mutta tervaleppälehtoa ei rannassa ole. Rantavyöhykkeen kasvilajisto on tavanomaista ja lajistoon kuuluu mm. ranta-alpi (*Lysimachia vulgaris*), rantakukka (*Lythrum salicaria*) ja suolavihvilä (*Juncus gerardii*). Noin 100 metrin matkalle rantaa pitkin on rakennettu pengerretty tie.

4.2 Liito-oravaselvitys

4.2.1 Johdanto

Liito-orava (*Pteromys volans*) kuuluu EU:n Luontodirektiivin liitteen IV lajeihin ja on siten erityisesti suojeltu laji koko EU:n alueella. Kansallisessa uhanalaisluokituksessa (Hyvärinen ym. 2019) laji kuuluu luokkaan vaarantuneet (VU). Suomen liito-oravapopulaation kokoa on vaikea tarkasti selvittää, mutta seurantatutkimusten perusteella laji näyttää taantuneen viimeisen vuosikymmenen aikana jopa 30 %. Liito-oravan suojelustatus on vahva, sillä Luontodirektiivin 12 artiklan 1 kohta edellyttää, että lajin lisääntymis- tai levähdyspaikkoja ei hävitetä eikä heikennetä. Alueellinen ympäristökeskus voi kuitenkin myöntää poikkeusluvan, mikäli lajin suojelutaso säilyy suotuisana.

Alueella ei havaittu liito-oravan jätöksiä

4.2.2 Aineisto ja menetelmät

Tutkimusalueelta tehty liito-oravaselvitys toteutettiin jätöshavainnointimenetelmää käyttäen. Inventoinnissa liito-oravan keltaisia jätöksiä haettiin lajin mahdollisten oleskelu- ja ruokailupuiden tyviltä ja oksien alta 7.5.2024 tehdyllä maastokäynnillä. Talvijätösten havaitsemiseen olosuhteet olivat hyvät, sillä kasvukausi ei ollut vielä alkanut ja puiden tyvet olivat hyvin havainnoitavissa. Jätöshavaintojen lisäksi alueelta etsittiin mahdollisia pesä- ja päivälepkokoloja. Alueelta tutkittiin suurikokoisempien puiden ja erityisesti alueen muutamien haapojen tyvet liito-oravan jätösten löytämiseksi. Talvijätösten lisäksi inventointialueelta haettiin liito-oravan jättämiä virtsamerkkejä, jotka värjäävät erityisesti haapojen epifyyttisammaleet keltaisiksi ja tuoksuvat voimakkaasti läheltä nuuhkaistessa. Lisäksi alueelta etsittiin liito-oravan jättämiä syönnöksiä ja muita ruokailujälkiä. Lajin suosimien ruokailupuiden alta löytyy silmuja ja oksankärkiä ja kesäaikana myös pureskeltuja lehtiä, joita kertyy joskus runsaastikin puiden alle. Tutkimusalue rajautuu lounaisosiltaan tunnettuun liito-oravan elinpiiriin, josta kuitenkin ei julkaistu liito-oravahavaintoja ole viime vuosilta. Viimeinen havainto liito-oravasta on Laji.fi sivuston mukaan tehty vuonna 2011. Alueen lähistöllä on myös muita tunnettuja liito-oravan elinpiirejä mm. Mjösundin alueella.

4.2.3 Tulokset

Alueelta ei löytynyt merkkejä liito-oravan esiintymisestä, mutta tutkimusalueella on jonkin verran lajille sopivaa elinympäristöä ja alueella on myös kolopuuhaapoja. Iso osa alueesta on kuitenkin kallioista, mäntyvaltaista saaristoalueelle tyypillistä metsää, jossa lehtipuiden osuus puustosta on vähäinen. Nämä alueet eivät sovellu liito-oravan elinympäristöksi. Erityisen tarkkaan tutkittiin alueen rinnelehto, jossa on liito-oravalle optimaalista elinympäristöä. Tämä alue rajautuu tai on osa aiemmin tunnettua liito-oravan elinpiiriä. Tälle kohteelle ei kuitenkaan ole suunniteltu maankäyttöä. Alueelle suunniteltu rakentaminen ei estä lajin liikkumista alueella, sillä alueella säilyy metsäinen yhteys kaikkiin ilmansuuntiin merenpuoleista osaa lukuun ottamatta.

4.3. Pesimälinnustوسelvitys

Alueelle tehty pesimälinnustوسelvitys tehtiin sovellettua kartoituslaskentamenetelmää käyttäen. Selvityksessä inventoitiin Lintudirektiivin liitteen I pesimälajit sekä kansallisessa uhanalaisluokituksessa (Hyvärinen ym. 2019) mainitut lintulajit. Peruslinnustoa ei inventoitu, mutta huomionarvoiset lajit kirjattiin ylös. Pesimälinnustوسelvitys tehtiin 7.5 ja 12.6. 2024. Muiden käyntien yhteydessä tehdyt lintuhavainnot huomioitiin selvityksessä.

4.3.1 Tulokset

Alueella pesivät /havaitut Lintudirektiivin (Council Directive 79/409/ETY) liitteen I pesimälajit

Teeri (Tetrao tetrix) talvijätöksiä

Pesimälinnustوسelvityksen yhteydessä havaittiin aivan alueen eteläreunassa, lähellä Ryyperinkallion lakialuetta, teeren talvisia jätöksiä. Muita havaintoja ei lajista tehty, eikä alueella ole lajille tyypillistä pesimäympäristöä. Erityisesti koirasteeret liikkuvat talvella laajalla alueella. Laji kuuluu metsästettäviin riistalintuihin.

Harmapäätikka (Picus canus) 1 pari

Alueen länsiosassa havaittiin ääntelevä harmaapäätikka linnustوسelvityksen ensimmäisellä kierroksella. Muita havaintoja ei lajista tehty. Alueen kolopuuhaavoissa on sekä harmaapäätikan että käpytikan tekemiä pesäkoloja. Lajin pesintä varmistuu helpoimmin poikasten olleissa isoja ja niiden äännelessä pesäkolossaan. Lajin reviiri on laaja ja emot hakevat poikasilleen ruokaa laajalta alueelta.

*Alue kuuluu harmaa-
päätikän laajaan reviiriin*

Kangaskiuru

Kangaskiuru (Lullula arborea) 1 pari

Ryyperinkallion alueella havaittiin laulava kangaskiuru ja lajilla oli reviiri alueella. Laululennon perusteella reviirin ydinalue sijoittuisi Ryyperinkallion eteläosiin, jossa avokallioita on enemmän. Tämä alue sijaitsee tutkimusalueen ulkopuolella. Kangaskiurun reviiri on hyvin laaja, mutta pesäpaikat sijaitsivat usein samoilla paikoilla vuodesta toiseen.

Alueella havaitut /pesivät kansallisessa uhanalaisluokituksessa (Hyvärinen ym. 2019) mainitut lintulajit

Töyhtötiainen 1 pari (VU=vaarantunut)

Lohkon kaksi alueella havaittiin laulava töyhtötiainen lajille tyypillisessä elinympäristössä. Lohkon alueella ei havaittu lahopuupötkkelöitä, joten laji pesinee lohkon ulkopuolella. Laji kovertaa itse pesäkolonsa tavallisesti pitkälle lahonneeseen lahopuupötkkelöön. Laji on hömötiaisen ohella nopeimmin väheneviä metsien lintulajeja.

Töyhtötiainen pesii alueella

5. Yhteenvedo

Suunnitellulla asemakaava alueella ei ole Luonnonsuojelulain 64 § mukaisia suojeltavia luontotyypppejä. Alueen lounaiskulmauksessa sijaitseva rinnelehto alusmetsineen on Metsälain 10 § mukainen erityisen tärkeä elinympäristö ja Metsäkeskus on rajannut alueen. Vesilain suojelemia pienvesikohteita, kuten lähteitä tai puroja ei alueella ole. Uhanalaisia tai suojeltavia luontotyypppejä (Kontula ym. 2018) ei alueella ole. Lohkon 2 alueella on karukokokaan tunnuspiirteitä, mutta alue luettiin kuitenkin kallioiden määrän perusteella kalliometsä luontotyyppiin, joka on elinvoimainen luontotyyppi. Rynperin koko kallioalue, johon asemakaava-aluekin kuuluu, on luokiteltu geologialtaan maakunnallisesti arvokkaaksi kallioalueeksi (arvoluokka 2). Kallioalueen näyttävät jyrkänteet ja maisemallisesti näyttävimmät kohteet sijaitsevat kuitenkin kaava-alueen ulkopuolella. Lintudirektiivin liitteen I lajeista alueella havaittiin harmaapäätikka ja kangaskiuru ja myös teeren talvisia jätöksiä havaittiin alueella. Kansallisessa uhanalaisluokituksessa vaarantuneeksi luokitellulla töyhtötiäisellä oli reviiri alueella. Alueelta ei löytynyt merkkejä liito-oravien esiintymisestä, mutta alueen lounaisnurkkauksen rinnelehdossa on lajille sopiva elinympäristöä.

Lepakoille sopivia talvehtimispaikkoja, kuten luolia tai syviä louhikoita ei alueella havaittu. Alueen kolopuuhaavat sopivat kuitenkin ainakin vesisiippojen lisääntymis- ja levähdyspaikoiksi. Viitasammakoille sopivia kutupaikkoja ei alueella ole. Valtaosa alueesta on hoidettua talousmetsää eikä vanhaa metsää esiinny alueella. Osa alueen puustosta on kuitenkin vanhaa. Alueella ei ole perinnebiotooppeja, eikä vanhaan asutukseen viittaavaa kasvilajistoa (arkeofyyttejä) havaittu alueella. Vieraslajeja (putkilokasveja) ei alueella havaittu.

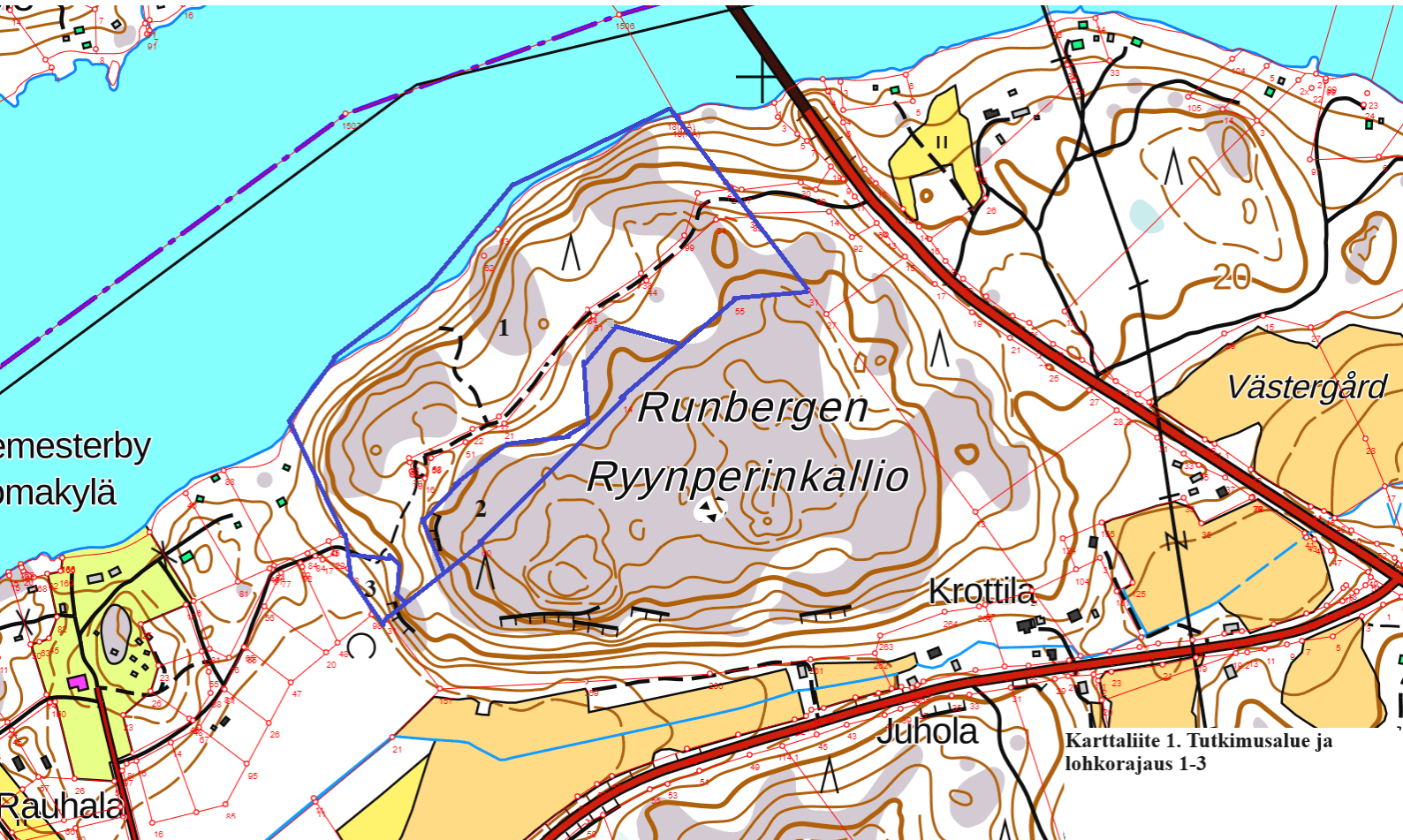
6. Lähteet ja kirjallisuus

- Airaksinen, O. & Karttunen, K. 2001: Natura 2000 -luontotyyppiopas. Ympäristöopas 46, 2. korj. painos, Suomen ympäristökeskus, Helsinki.
- Geologian tutkimuskeskus GTK 2018. Maaperäkartta 1:20000/1:50 000 ja kallioperäkartta 1:200 000. <http://gtkdata.gtk.fi/Maankamara>
- Koskinen, Arttu 2018: Geologisesti arvokkaat alueet Varsinais-Suomessa. Varsinais-Suomen liitto 2018 ISBN www.varsinais-suomi.fi
- Hanski, I. K., Henttonen, H., Liukko, U.-M., Meriluoto, M. & Mäkelä, A. (toim.) 2001: Liitoravan (*Pteromys volans*) biologia ja suojelu Suomessa. – Suomen ympäristö 459.
- Hanski, I. K., Mönkkönen, M., Reunanen, P. & Stevens, P. 2000: Ecology of the Eurasian Flying Squirrel (*Pteromys volans*) in Finland. – Kirjassa: Goldingay, R. & Schebe, J. (toim.), *Biology of Gliding Mammals*. Filander Verlag, Fürth
- Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.
- Kontula, T. & Raunio, A. (toim.). 2018. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 1: Tulokset ja arvioinnin perusteet. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. 388 s.
- Kontula, T. & Raunio, A. (toim.). 2018. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 2: luontotyyppien kuvaukset. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. 925 s.
- Koskimies, P. & Väisänen, R.A. 1988: Linnustonseurannan havainnointiohjeet (2. painos). Helsingin yliopiston eläinmuseo, Helsinki.
- Laaka-Lindberg, S., Anttila, S. ja Syrjänen, K. (toim.). 2009. Suomen uhanalaiset sammaleet. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Ympäristöopas. 347 s.
- Meriluoto, M. & Soininen, T. 1998: Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. Metsälehtikustannus. Tapio. Hämeenlinna.
- Mossberg, B. & Stenberg, L. 2005: Suuri pohjolan kasvio. Tammi. Helsinki.
- Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.) 2017: Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. – Suomen ympäristö 1/2017: 1–278.
- Ryttäri, T. & Kettunen, T. 1997: Uhanalaiset kasvimme. – Suomen Ympäristökeskus. Kirjayhtymä Oy. Helsinki.
- Ryttäri, T., Kalliovirta, M. & Lampinen, R. 2012 (toim.). Suomen uhanalaiset kasvit. Tammi, Helsinki
- Sierla L., Lammi, E., Mannila, J. ja Nironen, M. 2004. Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa. Suomen ympäristö -sarja, nro 742. Ympäristöministeriö, Helsinki 2004. 113 s.
- Söderman, T. 2003: Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi – kaavoituksessa, YVA-menettelyssä ja Natura -arvioinnissa. Ympäristöopas 109. Suomen ympäristökeskus.
- Valtion ympäristöhallinnon ympäristötietojärjestelmä
www.karttapaikka.fi
www.laji.fi
 Metsäkeskus. Avoin paikkatietoaineisto

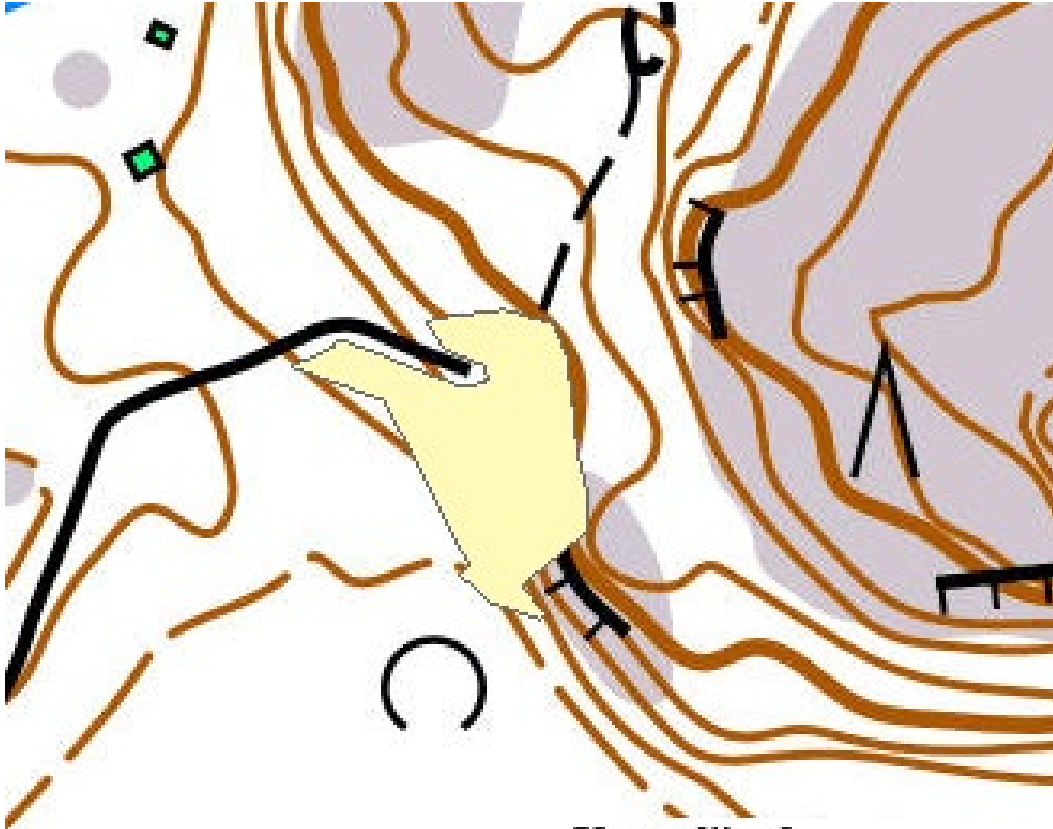
7. Liitteet

Karttaliite 1. Tutkimusalue ja lohkorajaus.

Karttaliite 2. Metsäkeskuksen rajaama Metsälakikohde (lehto) alueella. Metsäkeskus avoin paikkatieto.

**Karttaliite 2.
Metsälakikohteen sijainti**